

Elektrifiering av Håtövikens tomtområde.

I nedanstående redogörelse har citat från protokoll och andra handlingar satts inom citationstecken. Egna tillägg har satts inom parentes.

Den 6 december 1956 bildades Håtövikens Tomtägareförening med 67 medlemmar. Enligt § 2 i föreningsstadgarna skall föreningen bland annat "verka för tillhandahållande åt medlemmarna av elektrisk ström". Styrelsens åligganden är bland annat:

"att leda föreningens verksamhet så att det i § 2 angivna ändamålet befrämjas,

att utöva en ingående och självständig tillsyn över att föreningens medlemmar i alla avseenden ställa sig till efterrättelse dess stadgar ävensom för medlemmar såsom sådana gällande avtal och föreskrifter,

att genom kassören omedelbart infordra de avgifter eller andra förbindelser, som föreningens medlemmar hava att fullfölja."

Den 22 januari 1957 fick dåvarande ordföranden direktör Gösta Elhammar i uppdrag av styrelsen att göra förberedande undersökningar i elfrågan.

Den 14 augusti 1957 sände Spillersboda EDF ett meddelande till våra medlemmar med förslag till elektrifiering av området. (Bilaga 1)

Den 27 oktober 1957 beslöt styrelsen kontakta en expert, ingenjör A. Lassen, Älvsjö, för utredning av elfrågan med förslag till program.

Den 19 november 1957 redogjorde ingenjör Lassen vid ett extra föreningsmöte för hur frågan lämpligen kunde lösas. "Enligt ingenjör Lassen skulle Spillersboda Elektriska Distributionsföre-

ning vara beredd att utbygga nätet 'på konventionellt sätt med blankledning' för en kostnad av 48.000:- kronor inklusive en st. transformator. Roslagens Elektriska Förening skulle ha 50.000:-- kronor exklusive transformator. Ingenjör Lassen framhöll med skärpa, att den elektriska energin endast kunde användas för hushållsändamål, kokning, kylskåp och lyse. Endast en ringa del kunde beräknas till värme, om alla tomtägare skulle få glädje av anläggningen. Ingenjör Lassen meddelade, att det hitintills endast var 16 medlemmar, som antecknat sig för inträde i den elektriska föreningen. Vid en anslutning av 45 - 50 medlemmar skulle kostnaden ej överstiga 1.000:-- kronor per inträdande medlem."

Den 17 februari 1958 beslöt styrelsen "bordlägga elfrågan", då endast 13 medlemmar - efter en cirkulärskrivelse till medlemmarna - inlämnat en bindande anmälan.

Den 5 mars 1958 beslöt årsmötet tillsätta en kommitté, "som skulle på nytt utreda elektrifieringsfrågan. Valda blev herrar Å. Carlestam, G. Dalén, G. Elhammar, B. Liljesvan, G. Lindroth och S. Norén. Herr Carlestam skulle vara sammankallande."

Den 30 september 1958 redogjorde elkommittén för sitt arbete inför styrelsen. "Den tekniska sidan hade studerats. Särskilt hade undersökts, om telefon- och elkraftskablar kunde framdragas över samma stolpar." (S.k. sambyggnad.)

(Kommentar. Vattenfall och Televerket hade tillsammans tillsatt en sambyggnadskommitté. Denna kommitté var intresserad av att få ett helt område elektrifierat med en ny typ av plasthängkabel så pass nära Stockholm. Därför ställde de sig välvilligt till förfogande för nödvändiga utredningar.)

Den 28 november 1958 översände Älvkarleby Kraftverk ett preliminärt förslag till elektrifiering av området. De ansåg dock, "att detaljundersökningar om sambyggnad bör kunna anstå till dess att man har en bättre uppfattning om hur stort intresset är för en elektrifiering."

Den 13 januari 1959 utsändes ett frågeformulär för att undersöka intresset bland medlemmarna. Svaren var ej bindande.

Resultatet av förfrågan var uppmuntrande.

19 önskade ström under år 1959
27 " " " " 1960 eller senare samt
14 " ingen ström alls.

Den 19 januari 1959 inkom svar från Molander, dHr
han anmälde sig intresserad oberoende av kostnaderna. (Bilaga 2)

Den 25 januari 1959 utsändes till medlemmarna ett förslag
till program för elektrifiering av Håtö 2:5. (Bilaga 3)

Den 6 februari 1959 hölls ett extra föreningsmöte i Stock-
holm. "Ordföranden (Carlestam) inledde i El-frågan med genomgång
av programmet."

"Ingenjör Bjurström demonstrerade ny elmateriel, som skulle
användas, om dispens erhöles för området.

Ingenjör Lindroth visade resultatet av förfrågan om intres-
set för elektrifiering med diagram och ljusbilder. Därefter lämna-
des ordet fritt och en livlig och intressant diskussion utspann
sig.

Efter diskussionen genomgicks programmet punkt för punkt."

"Herr Tore Wallén föreslog att efter tre år skulle en re-
vision göras, så att de, som gjort ändringar i installationen,
får betala tillägg. Detta förslag kallas punkt 13.

Mötet godkände programmet med de föreslagna ändringarna.
Beslutet var enhälligt."

(Därvid är att märka, att Molander själv var närvarande.
när detta beslut att elektrifiera området med den aktuella plast-
hängkabeln fattades. Molander reserverade sig ej.)

"Styrelsen fick i uppdrag att omedelbart vidtaga åtgärder
för elektrifieringen.

Herr Lindström framförde medlemmarnas tack till El-kommit-
tén."

Den 18 mars 1959 valdes vid årsmötet en ny styrelse, beståen-
de av:

Tore Wallén, ordförande
Sven Strandell, vice ordförande
Åke Carlestam, kassör
Björn Liljesvan, sekreterare
Kerstin Olsson, ledamot

Till suppleanter valdes:

Carl Molander

Helge Söderlund

Erik Strandell

(El-kommittén hade hoppats, att elektrifieringen av området skulle kunna komma igång redan under våren 1959. På grund av att så pass många statliga myndigheter var inkopplade i ärendet, drog dock det hela ut på tiden.)

Den 5 augusti 1959 avhölls ett sammanträde i Håtövikens tomtområde mellan representanter för Älvkarleby Kraftverk, Televerket, Sambyggnadskommittén, Spillersboda Elektriska Distributionsförening och Tomtägareföreningen.

Personligen föredrog föreståndaren för Spillersboda EDF, Eugen Granberg, elektrifiering med blankledning på konventionellt sätt, men han ville dock icke motsätta sig Tomtägareföreningens och Sambyggnadskommitténs önskemål att elektrifiera med den aktuella plasthängkabeln, dock under förutsättning att Tomtägareföreningen åtog sig att svara för kostnaderna.

(Kommentar. Enligt ingenjör Eriksson på Älvkarleby Kraftverks distriktskontor i Stockholm är det mycket vanligt, att tomtägarna själva svarar för elektrifieringen av sina områden, för att, sedan anläggningen är färdigställd, denna överlämnas till distributionsföreningen.)

Vid en rundvandring på området efter mötet den 5 augusti fick El-kommittén den uppfattningen, att intresset var ringa för en elektrifiering av området redan under hösten. På Älvkarleby Kraftverks förslag beslöts, att elektrifieringen skulle färdigställas först till den 1 maj 1960. (Efter ett meddelande till medlemmarna den 21 oktober 1959 anmälde endast två medlemmar sitt intresse för elektrifiering till jul.)

Den 19 augusti 1959 sände Carlestam som representant för El-kommittén till Älvkarleby Kraftverk en bekräftelse på överenskommelsen att elektrifiera enligt sambyggnadsprincipen. (Bilaga 4)

Den 29 augusti 1959 kallade ordföranden Tore Wallén till styrelsemöte. Härvid framkom, att några medlemmar, bland dem ordföranden och Molander, var missnöjda med att elektrifieringen drog ut så långt på tiden.

Molander "lovade att ställa en garantisumma = 20.000:-- kronor till förfogande, om han kunde erhålla ström till den 15 okto-

ber 1959."

Först diskuterades högspänningsdelen. "Beslöts enhälligt, att högspänningen skulle beställas omgående till ett fast pris av 19.000:-- kronor, vilket var billigare än tidigare anbud."

Därefter diskuterades lågspänningsdelen. Därvid framfördes förslaget att elektrifiera området på konventionellt sätt med blankledning i stället för sambyggnad. "Ordföranden begärde omröstning inom styrelsen och frågade, vilka som ville stödja konventionell dragnig. Detta förslag stöddes endast av Liljesvan, varför förslaget föll."

"Däremot beslöts med tre röster mot två (Carlestam, Olsson, S. Strandell), att frågan skulle hänskjutas till föreningsmöte." Ordföranden meddelade "att ett möte skulle utlysas efter den 15 oktober efter hans Englandsresa."

Den 1 september 1959 inlämnades beställningen av högspänningsdelen.

I början av september 1959 kom det till övriga styrelsemedlemmars kännedom, att ordföranden Tore Wallén genom missbruk av sin teckningsrätt i Håtövikens Tomtägareförenings namn beställt elektrifiering med konventionell ledning hos Roslagens Elektriska Bolag, Norrtälje." (Senare framkom genom telefonkontakt med Roslagens Elektriska Bolag, att kontakterna ombesörjts av Molander.)

Den 13 september 1959 sammanträffade El-kommittén och styrelsen för att diskutera den uppkomna situationen. S. Strandell var ordförande under Walléns bortovaro. I mötet deltog även Molander.

"Laborator G. Dahlén (El-kommittén) frågade K. Molander med anledning av ovanstående uppgift" (beställningen av konventionell elektrifiering) "om inte elfrågan kunde lösas genom samarbete mellan parterna, som företrädde olika uppfattningar. På denna fråga svarade Molander, att han icke kände till ovan nämnda beställning."

Styrelsen beslöt att tillskriva Roslagens Elektriska Bolag och med hjälp av protokollsutdrag visa, att den av ordföranden gjorda beställningen icke hade föreningens bemyndigande.

Den 23 september 1959 godkände styrelsen enhälligt El-kommitténs skrivelse av den 19 augusti 1959 med bekräftelse på den

vid sammanträdet den 5 augusti 1959 gjorda överenskommelsen om elektrifiering med sambyggnadskabel. Styrelsen beslöt även att sända en formell beställning till Spillersboda EDF. (Ordföranden Wallén och Molander var förhindrade att närvara vid sammanträdet.)

Den 28 september 1959 sändes den formella beställningen till Spillersboda EDF. (Bilaga 5) och ett meddelande därom (nr 8/1959) till föreningsmedlemmarna. (Bilaga 6)

(I början av oktober 1959, när Wallén återkommit från sin utlandsvistelse, startade Roslagens Elektriska Bolag elektrifieringen /konventionell ledning/ med transport av stolpmateriel till området. Även några gropar grävdes för stolpresning.)

Den 6 oktober 1959 sände Älvkarleby Kraftverk en skrivelse till Roslagens Elektriska Bolag med uppmaning att icke utföra den till dem gjorda beställningen av lågspänningsdelen. (Bilaga 7)

(Roslagens Elektriska Bolag tog då tillbaka sina stölpår och grävde igen gjorda gropar.)

Den 12 oktober 1959 kallade ordföranden, Wallén, till styrelsemöte endast för diskussion av några problem, som uppstått i samband med dragningen av högspänningsledningen. Ordföranden meddelade, att han kallat till extra föreningsmöte den 28 oktober 1959. Han nekade dock att inför styrelsen redogöra för dagordningen. Denna skulle meddelas först på mötet.

Den 14 oktober 1959 avsade sig Molander sina uppdrag i styrelsen.

Den 16 oktober 1959 avsade sig Wallén alla sina uppdrag.

Den 21 oktober 1959 avlyste styrelsen det av tidigare ordföranden utlysta föreningsmötet.

I slutet av oktober 1959 skickade Wallén, Molander och Lindström en odaterad cirkulärskrivelse till medlemmarna med uppmaning att icke ansluta sig till elektrifieringsprogrammet. (Bilaga 8). "Underteckna icke det formulär till anslutning, som styrelsen tillställt Eder som bilaga till meddelande 8/59. För Edert bästa betänk noga igenom att vår förening är en ideell förening och icke ekonomisk. Detta innebär att det är de som undertecknat anslutning till sambyggnadsprogrammet och icke före-

ningen som får stå riskerna för ett ev. misslyckande."

Den 20 november 1959 hölls ett extra föreningsmöte för en förnyad demonstration av elprogrammet med anledning av Walléns, Molanders och Lindströms skrivelse. Därvid beslöts att icke ändra det den 6 februari 1959 fattade beslutet om elektrifiering med sambyggnadskabel.

Den 30 december 1959 ingicks en överenskommelse om elektrifieringen med Spillersboda EDF. (Bilaga 9) (Under våren 1960 inkom 25 stycken anmälningar till Tomtägareföreningen. Elva medlemmar anmälde sig direkt till Distributionsföreningen med reservation för konventionell elektrifiering.)

(Ett fullständigt entreprenörprogram för hela lågspänningsanläggningen ansåge Älvkarleby Kraftverk meningslöst att utarbeta, då entreprenörerna, obekanta med de nya materielen, monteringsmetoderna o.dyl., skulle lämna alltför höga offerter för att gardera sig. Anbud skulle alltså bara infordras på stolpresningen efter sambyggnadskommitténs stolpprotokoll. Uppläggning och montering föreslog Älvkarleby Kraftverk skulle ske på öppet köp, medan Älvkarleby Kraftverk åtog sig att svara för erforderlig arbetsledning och kontroll.

Den 23 mars 1960 beställdes erforderlig hängkabel från ASEA.

Den 1 april 1960 erhöles skrivelse från Distributionsföreningen med ett protokollsutdrag från elföreningens årsmöte den 31 mars 1960, utvisande, att föreningen beslutat "att avslå Tomtägareföreningens elkommittés önskan om att få elektrifiera med plastkabel."

Den 6 april 1960 sammanträffade styrelserna för Distributionsföreningen och Tomtägareföreningen. Närvarande var ingenjör I. Eriksson från Älvkarleby Kraftverk. Vid detta möte framgick, att Molander tagit personlig kontakt med samtliga Distributionsföreningens styrelsemedlemmar och meddelat dem sin uppfattning om elektrifieringen av området.

Efter klarläggande från Tomtägareföreningen ändrade Distributionsföreningen sitt beslut. (Detta var möjligt på grund av ett formellt fel i handläggningen av ärendet vid årsmötet den 31 mars 1960.)

Vid mötet gjordes följande överenskommelse.

Mom. 1. Spillersboda EDF färdigställer högspänningsanläggningen enligt tidigare uppgjorda planer. Kostnaderna bestrides av Tomtägareföreningen.

Mom. 2. Tomtägareföreningen bygger med egen entreprenör lågspänningsstommen, d.v.s. resning av erforderliga nya stolpar enligt det av Vattenfall uppgjorda stolpprotokollet.

Mom. 3. Sedan lågspänningsstommen är färdigställd, skall - efter anmälan av Tomtägareföreningen - Älvkarleby utföra återstoden, d.v.s. uppläggning av hängkabeln.
årsmötet

Den 7 april 1960 beslöts att icke taga upp elfrågan till diskussion, då den ansåges vara slutdiskuterad.

Den 21 april 1960 inlämnade Wallén och Molander en skrivelse till Konungen med grava anmärkningar mot Statens Vattenfallsverk.
(Bilaga 10)

Den 6 maj 1960 inlämnades beställning på stolpuppsättning till AB Elektrobyrån, Norrtälje, som inkommit med det lägsta anbudet.

I slutet av maj 1960 kom det till vår kännedom ett beslut från högsta ort inom Vattenfall, att - på grund av Walléns och Molanders kungaskrivelse - Vattenfall ansåge sig förhindrade ställa utlovad arbetsledning och erforderlig specialmateriel till förfogande. Ej heller kunde vi starta upphängningen av hängkablarna förrän efter den 1 juli. Dispens erfordrades nämligen icke efter detta datum.

Den 8 juni 1960 inkom en skrivelse från Wallén med förbud att draga ledningar utefter hans tomtgräns. (Bilaga 11) (Enligt köpekontraktet är han dock skyldig till detta.)

Den 4 juli 1960 beställdes upphängningen av kabeln hos AB Elektrobyrån, Norrtälje.

Den 11 juli 1960 infann sig två representanter för Televerket i Uppsala tillsammans med ingenjör Rande från Elektrobyrån i Norrtälje för att med Carlestam diskutera provisorisk upphängning av elkabeln i televerkets stolpar, bland annat framför Molanders tomt.

Med anledning av en begäran av Molander uppsökte Televerkets representanter och Rande Molander för diskussion av en stolpes

placering vid Molanders tomtgräns. Även Carlestam infann sig senare hos Molander. Därvid frågade Carlestam, om vi inte skulle söka komma överens och samarbeta för vårt gemensamma bästa. Molander var dock icke intresserad.

Då man icke kunde enas om dragningen av elledningen framför Molanders tomt, föreslog ingenjör Rande, att elektrifieringen tills vidare skulle stoppas för denna del av nätet, då ingen av berörda tomtägare anmält sig vid denna tidpunkt.

Den 14 juli 1960 utfärdade Kungl. Maj:t resolution med anledning av Walléns och Molanders framställning av den 21 april 1960. "Kungl. Maj:t finner framställningen icke föranleda någon Kungl. Maj:ts åtgärd. Detta länder vederbörande till efterrättelse."

Den 15 juli 1960 sände förste sektionsingenjören i Televerket, Uppsala, V. Mandahl, en skrivelse till Tomtägareföreningen. "Eftersom det enligt uppgift har framförts besvär till Kungl. Maj:t beträffande valet av starkströmsledningarnas utförande, har jag att avvakta de besked, som kan komma att meddelas från höga vederbörande."

(Under juli - augusti 1960 utförde Elektrobyrån större delen av arbetet på öppet köp, tyvärr under en ovanligt regnig sommar, delvis under semestertid och utan önskvärd sakkunnig kontroll från Vattenfall. Styrelsen ansåge sig nämligen icke kunna skjuta på elektrifieringen ytterligare.)

Den 8 augusti 1960 fattade styrelsen bland annat följande beslut. " För att undvika provisorier och med hänsyn till herr Molanders protester mot en stolpes placering vid hans tomtgräns, beslöt styrelsen att ej färdigställa sträckan efter Bylevägen utmed tomterna 33, 34, 35, 36 och 40 förrän Televerket vidtagit sina erforderliga ändringar. Dock skall denna del omedelbart iordningställas med provisorisk dragning, så snart någon anmälan inkommer från någon av ovanstående tomtägare."

Den 10 augusti 1960 skrev redaktör Ove Nygren en stort upplagd artikel i Aftonbladet, byggd på informationer från Wallén och Molander, med grova angrepp på Vattenfallsstyrelsen och Tomtägareföreningen. Därur tages följande citat. "I en skrivelse till Konungen har de begärt en utredning av hela elfrågan på Håtövik, då det visat sig, att Älvkarleby Kraftverk utövat grov

påtryckning på eldistributionsföreningen, för att denna trots allt skall ta hand om elnätet." (Att Konungen redan den 14 juli utfärdat sin resolution förtegs.)

Den 28 augusti 1960 verkställde ingenjör I. Eriksson vid Älvkarleby Kraftverk besiktning av högspänningsdelen.

Den 30 augusti 1960 inlämnade distributören ansökan om koncession.

Den 14 september 1960 satte Distributionsföreningen elnätet under spänning förutom den aktuella grenen av lågspänningsnätet utefter Bylevägen, som ännu icke var färdigställd. Anslutningslådan med brytarkniv för denna gren av nätet låstes i öppet läge av Distributören.

Den 3 oktober 1960 sammanträffade Distributionsföreningens föreståndare Granberg och Carlestam, E. Strandell och Lindroth från Tomtägareföreningen hemma hos herr Granberg för att diskutera lämpliga former för anslutning av medlemmar och kontrakt för överlåtelse av anläggningen.

Vid denna tidpunkt var Distributionsföreningen ej längre villig att övertaga lågspänningsnätet i enlighet med överenskommelsen av den 30 december 1959, punkt 5, (Bilaga 9) utan lågspänningsdelen skulle ägas av Tomtägareföreningen. (Vi var naturligtvis icke glada åt att på detta sätt i all framtid bli ansvariga för lågspänningsnätet, men för att nå en överenskommelse var vi villiga att gå med på detta under förutsättning av myndigheternas godkännande.)

Vid mötet beslöts, att anmälan och inbetalning av alla avgifter skulle ske till Tomtägareföreningen. Till Distributionsföreningen skulle därefter mätaravgift och kvitto på att medlemmen ifråga fullföljt sina skyldigheter ~~ö~~versändas.

Även fallet Molander diskuterades. (Wallén hade sagt sig icke längre vara intresserad av elektricitet.) Då vi insåg, att Molander icke skulle anmäla sig genom Tomtägareföreningen, beslöts, att Molander, om han så önskade, kunde göra inbetalningar till Distributionsföreningen.

Vid mötet nämnde Granberg ingenting om att Molander önskade ansluta sin fastighet direkt till högspänningsnätet via jordkabel.

Den 7 oktober 1960 uppsökte ingenjör K. Waldin från Elaktiebolaget, Uppsala Granbergs hem. Herr Granberg var då icke hemma, varför fru Granberg utlämnade nyckeln till den aktuella brytarlådan i transformatorstationen.

Den 8 oktober 1960 sammanträffade på begäran av Granberg styrelserna för Spillersboda EDF och Tomtägareföreningen. Granberg lade fram ett förslag till kontrakt (Bilaga 12) med rätt att - där plastkabelnätet ej är utbyggt - ansluta abonnenter direkt till transformator 2 mot en ersättning av 600 kronor.

Detta kunde Tomtägareföreningen icke godtaga. Förhandlingarna strandade på denna punkt.

Enligt § 2 i kontraktet, bilaga 12, föreslår Spillersboda EDF, att lågspänningsdelen skall ägas och underhållas av Tomtägareföreningens elabbonenter själva.

Samma dag inspekterade Tomtägareföreningens styrelse den aktuella transformatorstationen och fann, att Molander utfört sin anslutning med jordkabel. Inkopplingen var gjord till en kopplingslåda med brytarkniv, avsedd för en ännu icke färdigställd del av lågspänningsnätet. Brytarkniven stod dock i frånslaget läge. Grävningen för jordkabeln var kamouflerad med diverse bråte.

Den 9 oktober 1960 fick styrelsen meddelande från enskilda medlemmar, att det lyste elektriska lampor i Molanders stuga.

Den 10 oktober 1960 bröt Spillersboda EDF strömmen till Molanders fastighet.

Den 13 oktober 1960 sände styrelsen en skrivelse till Molander med erbjudande av elektricitet enligt samma villkor som övriga medlemmar. Samtidigt framfördes krav att han skulle borttaga sin egenmäktigt dragna jordkabel (Bilaga 13). Dessutom tillskrevs Elaktiebolaget, Uppsala. (Bilaga 14)

Den 14 oktober 1960 sände Molander sitt svar på vår skrivelse. (Bilaga 15) "Detta Edert brev var signalen till en hård strid, vilken skall utvisa vem som har rätt."

Den 15 oktober 1960 inlämnade Wallén en anmälan mot Spillersboda EDF till landsfiskalen i Norrtälje distrikt, för att högspänningsnätet satts under spänning utan driftstillstånd. (Av Molanders inlägga till Svea Hovrätt torde framgå, att det var han

som låg bakom denna anmälan.)

I slutet av oktober 1960 avflyttade Wallén från området.

Den 29 november 1960 inlämnade styrelsen en skrivelse till Kommerskollegium med begäran om deras synpunkt på Spillersboda EDF:s förslag till kontrakt av den 8 oktober 1960. Till Kommerskollegium framförde vi bland annat följande alternativa förslag.

"Alt. 1. Anläggningen överlämnas i sin helhet även vad gäller underhållskostnaderna till Spillersboda EDF, med rätt för tomtägarna att ingå som medlemmar i distributionsföreningen och erhålla ström på samma villkor som övriga medlemmar i föreningen.

Alt. 2. Anläggningen i sin helhet drives av Tomtägareföreningen, som köper råkraft från Älvkarleby Kraftverk.---

Alt. 3. Anläggningen i sin helhet drives av Tomtägareföreningen under en begränsad tid, t.e.x. fem år eller så länge, att full anslutning erhållits och vi klarat våra ekonomiska åtaganden."---

I början av december 1960 uppringdes Carlestam av K.O. Björklund, Elektrobyrån, Norrtälje. Den del av lågspänningsnätet, till vars anslutningslåda och brytarkniv Molander anslutit sin jordkabel, var klar för inkoppling. En av föreningsmedlemmarna utefter denna del av lågspänningsnätet hade anmält sig för elektricitet och fullgjort sina ekonomiska förpliktelser. För att kunna koppla in denna medlem, beordrade Carlestam bortkoppling av Molanders anslutning.

Den 29 december 1960 avlämnade Kommerskollegium sitt svar på vår skrivelse. "Med hänsyn till ifrågavarande bestämmelser kan tomtägareföreningen knappast påräkna att få koncession för ifrågavarande område - och det bör måhända erinras om att koncession fordras för framdragande och begagnande av starkströmsledning. Mot denna bakgrund förefaller alternativen 2 och 3 i Eder skrivelse icke innebära någon framkomlig väg."

I början av januari 1961 sammanträffade Carlestam och E. Strandell med styrelsen för Spillersboda EDF för diskussion av ett avtal. Närvarande var även ingenjör Ingvar Eriksson från Älvkarleby Kraftverks AB. Vid denna tidpunkt var Spillersboda EDF villig att övertaga hela anläggningen och alla framtida underhållskostnader. (Genom Walléns och Molanders polisanmälan

gentemot Granberg i Spillersboda EDF och de kontakter med Kommerskollegium, detta medfört, framkom, att Spillersboda EDF icke kunde få koncession på anläggningen med mindre än att hela anläggningen övertoges av dem. Vid mötet framlade ingenjör Eriksson förslag till kontrakt, vilket senare godkändes.

Den 15 januari 1961 lossade E. Strandell Molanders med fyra skruvar fastsatta anslutningslåda och jordkabel från föreningens transformatorstation och lade ned lådan på en stubbe. Motivet till detta var dels att före överlämnandet till Spillersboda EDF återställa anläggningen i det skick, som av föreningen beslutats, dels att undvika, att ett överlämnande i befintligt skick skulle tolkas som ett godkännande från vår sida av Molanders anslutning. Att införa en speciell paragraf i kontraktet för att reglera detta förhållande ansåge vi mindre lämpligt. Dessutom ansåge vi oss icke ha rätt att överlämna annans egendom.

Den 27 januari 1961 undertecknade Tomtägareföreningen överlåtelsekontraktet. (Bilaga 16)

Den 30 januari 1961 undertecknade Spillersboda EDF kontraktet.

Under februari 1961 betalades de sista räkningarna för elanläggningen. De totala kostnaderna blev 69.326 kronor.

Den 10 februari 1961 sände Molanders ombud, jur. kand. G. Gentele, en skrivelse till Kommerskollegium med begäran, att Kommerskollegium måtte medverka till att ström omedelbart tillfördes Molanders fastighet samt att Statens Prisregleringsnämnd för elektrisk ström skulle fastställa den skäliga ersättning, som borde betalas av Molander.

Den 25 februari 1961 ådömdes föreståndaren för Spillersboda EDF fem dagsböter á 5:-- kronor, för att föreningen utan vederbörligt tillstånd satt elnätet under spänning.

Under våren 1961 inlämnade Wallén en ny anmälan mot Granberg till åklagarmyndigheten i Norrtälje med samma innehåll som anmälan av den 15 oktober 1960.

T.o.m. utgången av 1961 har sammanlagt 35 medlemmar anmält sig för elektricitet och inbetalat sina avgifter till föreningen. Stockholm den 14 februari 1962.

HÅTÖVIKENS TOMTÄGAREFÖRENING

Erik Strandell

Å. Carlestam